

Bulletin IALE-CZ, Zpravodaj České společnosti pro krajinnou ekologii (Regionální organizace IALE České republiky).

Vydává IALE-CZ pro interní potřebu svých členů.

Redakce: IALE-CZ, Albertov 6, 128 43 Praha 2.

Odpovědný redaktor: Zdeněk Lipský (lipsky@natur.cuni.cz), technická redaktorka: Eliška Fňukalová (fnukaloe@natur.cuni.cz).

Autorem fotografie z Krkonošského národního parku na titulní straně je Zdeněk Lipský.

Číslo 1/2020 vyšlo 1. 3. 2020.

Volby do Hlavního výboru IALE-CZ

V roce 2020 končí volební období současného Hlavního výboru IALE-CZ, který byl zvolen 11. 2. 2016 na čtyřleté období a pracoval ve složení:

Předseda:

Zdeněk Lipský (PřF UK, Praha)

Místopředsedkyně:

Alena Salašová (ZF MENDELU, Lednice)

Tajemnice:

Markéta Šantrůčková (VÚKOZ, Průhonice)

Pokladník:

Petr Maděra (LF MENDELU, Brno)

Členové:

†Antonín Buček (LF MENDELU Brno, do r. 2018)

Tomáš Chuman (PřF UK Praha)

Vilém Pechanec (PřF UP Olomouc, do r. 2017)

Bořivoj Šarapatka (PřF UP Olomouc)

Jiří Guth-Jarkovský (MŽP ČR, od r. 2017)

Hlavní výbor nyní jmenoval volební komisi ve složení:

Předseda: Zdeněk Lipský

Členové: Miloslav Lapka, Milan Friedl (stávající členové revizní komise)

Volební komise vyhláší volby do Hlavního výboru s níže uvedenými důležitými termíny a pravidly:

1. Všichni členové IALE-CZ jsou vyzýváni k zaslání návrhů kandidátů na členy hlavního výboru na adresu předsedy volební komise (lipsky@natur.cuni.cz). Navržen může být každý člen IALE-CZ vyjma Z. Lipského (dvě funkční období po sobě). Navrhovat členy do Hlavního výboru může každý člen IALE-CZ do 15. 2. 2020. Počet navrhovaných členů není nijak

omezen. Je vhodné přihlídnout k zastoupení kandidátů z jednotlivých pracovišť a regionů.

2. Volební komise po ukončení návrhového kola osloví všechny navržené kandidáty, zda se svou kandidaturou souhlasí. Všechny navržené kandidáty, kteří odsouhlasí svou kandidaturu do Hlavního výboru IALE-CZ, uvede volební komise jmenovitě podle abecedy na hlasovací lístek. Orazítkované hlasovací lístky budou rozeslány poštou všem členům IALE-CZ na adresu, kterou uvedli v přihlášce do Společnosti. Případné změny v adrese hlasejte co nejdříve tajemnici IALE-CZ (santruckova@vukoz.cz).

3. Volba členů Hlavního výboru bude tajná a proběhne korespondenčně. Volí se 7 členný Hlavní výbor. Za platný hlasovací lístek je považován takový, na němž je ze seznamu kandidátů vyškrtnuto alespoň tolik, aby zůstalo maximálně 7 neškrtnutých. Takto upravené hlasovací mohou členové zaslat na adresu předsedy volební komise: Zdeněk Lipský, Katedra fyzické geografie a geoekologie, Přírodovědecká fakulta UK Praha, 128 00 Praha 2, tak, aby byly doručeny nejpozději 3 dny před konáním výroční členské schůze (tedy do 13. 4. 2020), nebo je v den konání výroční členské schůze 16. 4. 2020 vhodit do hlasovací urny nejpozději do 12:00 hodin.

4. Volební výsledky budou vyhlášeny na výroční členské schůzi dne 16. 4. 2020 v odpoledních hodinách.

5. Nově zvolený Hlavní výbor potom na uzavřeném jednání ze svých řad zvolí nového předsedu IALE-CZ a rozhodne o obsazení dalších funkcí.

Zdeněk Lipský, předseda volební komise

Česká společnost pro krajinnou
ekologii (IALE-CZ)

pořádá výroční konferenci
spojenou s výročním plenárním
shromážděním a vyhlášením
výsledků voleb do Hlavního výboru

Krajina severních Čech: přítomnost a budoucnost

Ústí nad Labem, 16. a 17. 4. 2020

Místo

Zelená aula v kampusu Univerzity Jana
E. Purkyně, Pasteurova 3544/1, Ústí nad
Labem

Termín konání

Čtvrtek 16. 4. 2020 je vyhrazen na
přednášky, program začne od 10:00.
V pátek 17. 4. 2020 proběhne exkurze
v regionu.

Kontaktní osoby

Přihlášky je možno posílat do 1. 4. 2020
Markétě Santrůčkové na adresu
santruckova@vukoz.cz.

Stejný termín i adresa platí i pro přihlášení
příspěvku (přednáška nebo poster),
k příspěvku prosíme současně o zaslání
abstraktu v rozsahu 1 strana

Přihláška (odeslat na adresu: Dr. Markéta Šantrůčková, santruckova@vukoz.cz)

Jméno a příjmení:

Adresa:

.....

.....

E-mail:

Název příspěvku:

.....

Krajinářská dílna

**Krajinářská dílna JEDLÁ KRAJINA
22.-24. května 2020 v Balínách
u Velkého Meziříčí**

Zaměření dílny

Dílna se bude věnovat vztahu jídla a krajiny z pohledu člověka. Dokud nebudeme jíst pouze uměle pěstované bílkoviny a rostliny z hydroponických systémů, musíme se spolehnout na zdroje v krajině. Cílem dílny je přiblížit účastníkům z různých oborů jiný způsob vnímání a analýzy krajiny. Prostředkem nám budou přednášky a praktická cvičení.

Předběžný program

- Terénní sběr jedlých rostlin či jejich částí v různých biotopech v krajině
- Kulinářské vaření z invazních druhů aneb Snězme invadéry!
- Způsoby obživy (sběr, lov, zemědělství) a jejich historický vliv na krajinu
- Environmentální aspekty různých výživ
- Výroba žitného kvásku a pečení chleba
- Marketing jídla pomocí krajiny

Hosté

Pavla Žáčková (paleobotanička, SCHKO České středohoří, PŘF UK)

Martin Vojík a Martina Kadlecová (invazní sekce z FŽP ČZU v Praze)

Jan Oulehla (Ústav aplikované a krajinné ekologie, MENDELU v Brně)

Dopravní dostupnost

- vlastním autem - před akcí se dohodne případná spolujízda
- vlakem / busem do Velkého Meziříčí pak autobusem z Velkého Meziříčí na zast. Baliny, rozc. + 1,5 km pěšky po silnici do Balin

Ubytování

Nocleh najdeme v areálu Chaloupek o.p.s. v Balínách u Velkého Meziříčí. Spát se bude v podsadových stanech či v přednáškové místnosti. Umývárka a sprcha jsou společné na budově. Spacák a přezůvky nutné! Náklady na ubytování budou cca 300 Kč/osobu na dvě noci a účastníci si je hradí sami. Platba v hotovosti na místě nebo převodem na účet.

Stravování

Vaření zajistí částečně organizátoři, částečně si v rámci dílny uvaříme něco dohromady. Na jídlo vybereme příspěvek příspěvek 200 Kč/osobu. Zajištěné bude jídlo od páteční večere po nedělní snídaní. Vařit se bude bezmasé jídlo, s výjimkou invazních pochutin. Ráno na snídaně bude k dispozici základní proviant (pečivo, sýry, ovoce, zelenina, čaje). Kdo má speciální nároky na stravování, nechť si přiveze, co je mu po chuti. Je zde možnost využití společné kuchyňky. Určitě se nebráníme tomu, aby kdokoliv přivezl cokoliv ostatním na ochutnání. Třeba nějaké regionální speciality. V Balínách není obchod ani restaurace! Nejbližší je ve Velkém Meziříčí, kam se musí autem!

Kontakt a přihlášky

K přihlášení na [krajinářskou dílnu](#) využijte [online formulář](#). **Vzhledem k povaze dílny bude počet účastníků omezen na zhruba 20 lidí.** Přihlášky zasílejte do 30. 4., poté budete kontaktováni, zda pro vás máme místo.

Kontaktovat nás můžete též přes email krajinarskadilna@gmail.com.

Na všechny účastníky se těší organizační tým *Michal Forejt, Johana Vardarman a Pavlína Pokorná*

Výsledky soutěže o cenu Vladimíra Krajiny za vynikající publikaci na poli krajinné ekologie pro rok 2019

V loňském roce proběhlo další kolo Krajiny ceny, jíž jsou oceněni mladí autoři (do 35 let), kteří jsou buď jedinými nebo prvními autory publikace v respektovaném recenzovaném časopise s tematikou krajinné ekologie. Cena je udělena za článek vyšlý v mezidobí od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2019. O udělení ceny rozhoduje odborná komise složená z členů hlavního výboru IALE-CZ a českých zástupců redakční rady spolkového časopisu *Journal of Landscape Ecology*.

V roce 2019 byly na Krajiny cenu nominovány čtyři články. S šesti hlasy jednoznačně zvítězil článek Václava Fanta. Výherce ceny přednese příspěvek s tématem vítězného článku na výroční konferenci IALE-CZ, která se bude konat 16. 4. 2020 v Ústí nad Labem.

Nominace do dalšího ročníku Krajiny ceny je možno posílat do 1. 9. 2020 Markétě Šantrůčkové (santruckova@vukoz.cz). Autor se do soutěže může přihlásit sám nebo může být nominován kterýmkoli jiným členem IALE-CZ. V letošním roce budou hodnoceny články vyšlé v mezidobí 1. 1. 2019 až 30. 6. 2020.

Markéta Šantrůčková

Nominované publikace v roce 2019

Dolejš, M., Forejt, M. (2019): *Franziscan cadastre in landscape structure research: a systematic review*. *Quaestiones Geographicae*, 38(1): 131-144.

Fanta, V., Šálek, M., Sklenička, P. (2019): *How long do floods throughout the millennium remain in the collective memory?* *Nature Communications*, 10(1105): 1–9.

Svobodová, K., Monteiro, L., Vojar, J., Gdulova, K. (2019): *Can trail characteristics influence visitor numbers in natural protected areas? A quantitative approach to trail choice assessment*. *Environmental & Socio-economic Studies*, 7(2): 10-20.

Zelinka, V. (2018): *Continuity and extinction of agricultural land in the Sudetes – A case study in the landscape of highlands and mountains*. *Journal of Landscape Ecology*, 11(2): 53–66.

Výzvy pro společnost a krajinu v období antropocénu

Světový kongres IALE, Milán 2019

Světový kongres IALE se konal 1.–5. července v Miláně, organizačně tuto akci hostila University of Milano-Bicocca a vyčlenila pro ni jednu celou budovu bývalého průmyslového komplexu Pirelli. Sama univerzita je velmi mladá, založená v roce 1998 a výrazně zaměřená na kritické myšlení, globální souvislosti a diverzitu přístupů. To byla vhodná volba pro 10. kongres IALE, tematicky věnovaný výzvám antropocénu pro přírodu a společnost. Při počtu převyšujícím 1000 účastníků z více než 60 států bylo nutné mít k dispozici celou budovu, jen zástupců Číny bylo přes 100. Tomu také odpovídal náročný program, rozdělený do 74 sekcí s více než 750 přednáškami a 200 postery. Od rána do večera si mohli účastníci vybrat, co je zajímavá a jako obvykle, když je přehnaná nabídka, dostaví se i rozpaky a nutnost volby mezi mnoha možnostmi. Proto i náš pohled nemůže obsáhnout 10. kongres IALE ve svém celku, ale půjde o výběr.

Česká stopa na kongresu byla poměrně výrazná, české autory nebo spoluautory mělo 14 příspěvků a 3 postery. Zástupci Česka se také podíleli na organizování 3 konferenčních symposií z celkových 74 (From urban agriculture to edible cities: challenges and chances for approaching

sustainable urban socio-ecological systems – Martina Artmann, Jan Vávra, Marius Rommel; Implementing the green infrastructure approach in Central Europe and beyond – Thomas Wrbka, Hana Skokanová, Henriette John; Towards visionary peri-urban landscapes? Environmental governance mixes for sustainable peri-urbanization – Marcin Spyra, Christine Fürst, Tereza Aubrechtová, Alina Schürmann). Mezi aktivními českými účastníky byli zastoupeni i členové IALE-CZ, včetně autorů této zprávy nebo například Petra Maděry.

Domníváme se, že je nutné se zastavit u samotného hlavního tématu kongresu. Antropocén zde byl brán jako reálný současný stav naší planety, propojující a ovlivňující ve svých projevech a důsledcích přírodu a člověka na všech úrovních. Příroda a společnost antropocénu čelí – tím byla dána základní narace sekcí a plenárních zasedání. Vedení každé sekce mělo již dopředu připravit text o čem sekce je a odpovědět na otázku proč a jak tato sekce přispěje ke krajině ekologii. Vzhledem k počtu účastníků bylo na mnoho příspěvků vyhrazeno pouze 5 minut, aby se dostali ke slovu všichni, někteří měli privilegium 15 minut. V návaznosti na mnohé sekce jsou připravována speciální čísla v kvalitních mezinárodních časopisech včetně Landscape Ecology, Plos One, Biodiversity, Land nebo Sustainability (číslo věnované městskému zemědělství v posledním zmiňovaném časopisu spoluedituje člen IALE-CZ Jan Vávra a je možno zaslat – do 31. 5. 2020 – i příspěvky, které nezazněly v Miláně). Seznam všech připravovaných časopisů je na [webu konference](#).

Dva symboly antropocénu v Milaně:

Duomo di Milano, Katedrála Narození Panny Marie, vrcholná gotika 14. století a Bosco Verticale, vertikální zahrada z 21. století (jeden ze dvou bytových a kancelářských domů se stromy na balkonech po celé ploše domu).

Na kongresu byl také ustanoven nový hlavní výbor IALE, který vzešel z kongresu předcházejících voleb. Jeho členy jsou: Robert Scheller, prezident (North Carolina State University, USA); Peilei Fan, tajemník (Michigan State University, USA); Irene Petrosillo, pokladník (University of Salento, Itálie); Bastian Steinhoff-Knopp, druhý tajemník zodpovědný za komunikaci (Leibniz University Hannover, Německo); Christine Fürst, bývalá prezidentka (Martin Luther University Halle-Wittenberg, Německo) a dále Dolors Armenteras (National University of Colombia, Kolumbie); Henry Bulley (City University of New York, USA); Benjamin Burkhard (Leibniz University Hannover, Německo);

Liding Chen (Chinese Academy of Sciences, Čína); Sima Fakheran Esfahani (Isfahan University of Technology, Irán); Cristian Echeverria (Universidad de Concepcion, Chile); Danilo Boscolo (Universidade de São Paulo, Brazílie).

Antropocén je globální jev, způsobený člověkem a jeho sociálně-ekonomickou expanzí na planetě. O tom se příliš nediskutovalo, zato o důsledcích ano, ať už šlo o klimatické změny, urbanismus, intenzivní zemědělství, vymírání druhů, změny land-use, vodu, erozi, sucho, záplavy. Jak je zmapovat a vyjádřit v globálním měřítku, jak je modelovat, jak je kontrolovat a řídit? Ovšem stejně velká

pozornost, alespoň v v sekcích, které jsme stačili navštívit, byla upřena do sféry akademické, na krajinnou ekologii samotnou.

Jak začlenit společenské vědy do krajinné ekologie? Jak překonat hranice mezi disciplínami? Jak překonat rigidní oborové myšlení? To jsou staré otázky provázející krajinnou ekologii od jejího vzniku a vždy se objevují podle toho, ve které periodě se právě krajinná ekologie nachází – přesněji řečeno, jaký výzkum krajiny a jakými metodami je právě v kurzu a dominuje. Z tohoto hlediska je krajinná ekologie – pokud chce být něčím více než specializovaným biologickým přístupem v měřících krajiny – vědou multiparadigmaticou, podobně jako třeba sociologie.

A právě tato snaha „skip disciplinary boxes“ jak výstižně mnohokrát zaznělo, způsobila zájem mnoha profesí, mnoha mladých tváří, nijak nespojených s vyhraněnými přístupy. Spojoval je společný prostor krajiny. Mohli bychom říci společný předmět krajina. Trochu to připomínalo první poněkud romantickou periodu krajinné ekologie v 80. letech 20. století, kdy byla otevřenou disciplínou, čerpající inspiraci z mnoha oborů a z nadšení mnoha profesí. Samozřejmě jsme dnes jinde, mnoho teoretických přístupů bylo v krajinné ekologii rozpracováno, ověřeno a modelováno. To základní se přesto (a tak jsme chápali i naraci kongresu) nepodařilo. Srozumitelně propojit přírodní a sociální jevy v krajině na různých úrovních integrace, najít společnou řeč, společné pojmy. Tím základním pojmem, který nás spojuje, je krajina.

A tady jsme u určitého posunu – společenské vědy nepotřebují ke svému zkoumání krajiny krajinnou ekologii. Vystačí si s metodami vlastních věd, které se je snaží aplikovat na pro ně relativně nový a zajímavý objekt – na krajinu. Proto takový důraz na interdisciplinaritu v krajinné ekologii, na budování teorie, která zahrne do krajiny sociální jevy. To je chvályhodná reakce, otázka je, zda nepřichází pozdě. Při prohlížení družicových snímků megapolis je jasné vidět, co jsou to struktury antropocénu a kolik hmoty, energie a informací tato nervová centra globální společnosti potřebují a spotřebují ke svému životu, jak krajinu pokrývají, přeměňují a vyčerpávají její zdroje. V tomto smyslu se přit o to, zda je krajinná ekologie více biologická, geografická nebo jiná disciplína a nakolik je čisté používat metody společenských věd, managementu a jiných při výzkumu krajiny, je zcela mimo realitu antropocénu a připomíná to kabinetní debaty 19. století. IALE nemá akademický ani teoretický a metodologický monopol na krajinu a současné vedení IALE udělalo tímto kongresem s jeho otevřenou narací odvážný krok – pokusilo se znovu otevřít krajinnou ekologii všem, které zajímá předmět krajiny, nikoli krajinná ekologie samotná. Důkazem toho budiž i počet příspěvků od vědců, kteří nejsou krajinnými ekology a odvaha pozvat kolegy mimo krajinnou ekologii i jako hlavní zvané řečníky.

Na druhé straně překvapuje, kolik známých argumentů pro interdisciplinaritu se zřejmě musí stále opakovat po mnoho let. Jde o argumenty akademické, jak nám schází společný jazyk, společná teorie, koncept (pokud je vůbec možný a žádoucí). Kdo určuje co je a co není krajinná ekologie? Jaká je v tom

konzervativní role vlajkové lodi časopisu Landscape Ecology? Jde o argumenty institucionální, že interdisciplinarita není v porovnání s jasně vymezenými obory grantově tolik podporována. Jde o argumenty vzdělávací, nevychováme odborníky, kteří by byli schopni překonat hranice disciplín, ale raději se uzavrou v pohodlí svých oborů, kde jim nehrozí konfrontace s mnohvrstevnou realitou. Jsou tu v neposlední řadě argumenty etické, je přístup, který ignoruje sociální systém nebo jej redukuje na úroveň sil, které ovlivňují ekosystém zvenku, podobně jako zemětřesení, bouře a klimatické změny, ještě vypovídající? A na druhou stranu, společenské vědy ignorují pokud možno přírodní prostředí, které je pro ně doménou přírodních věd a nezapadá do sociálního, kulturního a ekonomického konstruktů světa. Je tato situace tvář v tvář antropocénu ještě udržitelná na akademické, institucionální, vzdělávací, etické a praktické manažerské úrovni?

Proto ta naléhavost, proto i naděje s trochou skepse, že se kladou stejné otázky více jak dvacet let, a nedošlo k jejich řešení. Dochází však k jejich naléhavějšímu opakování, umocněnému pokračujícími antropogenními změnami biosféry a bezohlednou hrabivostí neoklasického ekonomického myšlení založeného na nekonečném růstu v uzavřeném systému biosféry, kterou ekonomický mainstream z velké části ještě ignoruje nebo redukuje na pouhou zásobárnu zdrojů.

Neradi bychom ale vyvolávali dojem, že se nic neposunulo. Uvádíme proto pár poznámek z vystoupení, která nám přišla inspirativní. Kdybychom sestavili seznam toho, co od krajiny požadujeme, co by tam bylo? Odpověď zněla – téměř všechno!

Podle našeho je však daleko zajímavější se zeptat, co by bylo na prvních místech? Je to fakt, že jsme z krajiny živi? Tedy zemědělství? To bylo tradičně ve své průmyslové podobě terčem kritiky. Děje se příliš mnoho změn i v malém měřítku. To byl závěr jedné z plenárních sekcí.

V mnoha souvislostech zazněly ekosystémové služby, nejčastěji jako aplikovaná metoda. Komplexita, holistický přístup, „obeprnout komplexitu“. Krajinné měřítko, krajinný přístup, zelená infrastruktura.

Dvacet let od Evropské úmluvy o krajině bylo téma celé jedné sekce spojené s regionálním plánováním krajiny.

Model se snaží pohlížet na realitu sice zjednodušeně, výběrově, ale jako na celek. Odvážné porovnání modelu atomu Nielse Bohra a modelu krajiny, co je hledanou jednotkou atomu v krajině? Stejně dynamickou a pohyblivou?

Zájem o praktické dopady akademického bádání, mnohokrát zmiňováno slovo „policy“, snaha o diskuzi s policymakers a stakeholdery, snaha o spolupráci s dalšími organizacemi sdružujícími vědce z blízkých oborů. Opakovaně byl také zmiňován koncept Sustainable Development Goals a otázka, jak k nim krajinná ekologie může přispět.

Nemohli jsme nevzpomenout na naše IALE-CZ a vážně míněné interdisciplinární aktivity, pravidelně se opakující akce a konference, kde nás pro propojuje přirozeně venkovská krajina Čech, Moravy a Slezska, nebo na mimořádné akce jako byla mezinárodní konference IALE 1998 organizovaná právě u nás, na Univerzitě

Karlově díky prof. Pavlovi Kovářovi s tématem, které se po více než dvaceti letech vrátilo v poněkud jiné podobě, ale jehož podstata zůstává: „Present and Historical Nature-Culture Interactions in Landscapes“. Z tohoto pohledu souzní IALE-CZ ve své snaze o multidisciplinaritu a propojování různých témat a vědců různorodého zaměření zcela s posunem v rámci celosvětové IALE, ba dokonce by se dalo říci, že by mohla tento posun inspirovat. Čím se naopak IALE-CZ od světových trendů liší, je velmi malý důraz na městský prostor. I vzhledem k rostoucí urbanizaci a s tím souvisejícími problémy a výzvami se městská krajina stává jedním ze zásadních témat krajinné ekologie. V českém prostředí jsou tato témata zkoumána spíše mimo IALE-CZ a je možná výzvou do budoucna, jak dynamické procesy a změny v rostoucích i smršťujících se českých městech v rámci krajinné ekologie uchopit.

Jak na velkých akcích bývá, je nemožné udržet vysokou úroveň u všech příspěvků. Takže i přes osvětlenou a provokativní naraci kongresu jsme byly svědky čisté deskripce lokálních území nebo práce s místními akčními skupinami na jiné téma, než je krajina. Na druhou stranu mnoho příspěvků, i na vysoké úrovni, se nijak krajinnou ekologií nedalo svazovat a to ani ve smyslu nějaké teoretické či metodologické návaznosti. Stačil prostě společný předmět – krajina.

Z našeho hlediska byl však důležitý zájem právě o předmět krajiny napříč všemi obory a zúčastněnými zeměmi. Jak jsme

uvedli výše, krajinná ekologie, pokud chce rozevřít svůj deštník nad těmito snahami, se zřejmě posune k multiparadigmatické vědě. Z hlediska toho, jak čelíme antropocénu byla převažující snaha o management, pokud možno udržitelný management, ale stále zde dominuje antropogenní přístup nad přístupem biocentrickým.

Z hlediska oné snahy o interdisciplinaritu se dobře ukázalo, že žijeme v post-moderní době. Není autorita, ani otců zakladatelů krajinné ekologie jako jsou Z. Naveh, A. S. Liebermann, M. Antrop, R. T. T. Forman, M. Godron, J. A. Wiens, A. Farina a dalších, která by určila jednotný model spojující přírodní a společenské vědy. Nebude to zřejmě geograficky pojatý THE – Total Human Ecosystem, ani patch-corridor-matrix model. Podle našeho mínění to nebude dokonce ani jeden společný model, ale bude jich více, pro různé úrovně krajiny a možná i pro různé krajinné typy. Co je však již dnes jasné, je fakt, že krajina jako předmět výzkumu našeho prostředí, ze kterého nemůžeme vyskočit, ani se od něj izolovat, ani jej bez následků ignorovat, zažívá v období antropocénu svoji renesanci. Je přitažlivá pro ochranu přírody stejně jako pro umělce, aktivisty, sociology, ekology, romantiky i pragmatiky, lidi všech vrstev a vyznání, jako tomu bylo po mnoho generací před námi a doufejme, že i díky krajinné ekologii, tomu tak bude i mnoho generací po nás.

*Miloslav Lapka, Jan Vávra,
Markéta Šantrůčková*

Seminář ÚSES – zelená páteř krajiny 2019

Ve dnech 11.–12. září 2019 se konal tradiční seminář ÚSES – zelená páteř krajiny, který dosáhl plnoletosti. Doznal určitých změn. Jeho organizátorem se stala Společnost pro ekologickou stabilitu krajiny, z. s. a byl zrušen předseminářový workshop. Další novinkou bylo úzce tematické zaměření semináře, které se neslo v duchu moderních pojmů „zelená infrastruktura a ekosystémové služby“ ve vztahu k ÚSES.

První den semináře byl věnován vyžádaným příspěvkům na konkrétní témata a následnou moderovanou diskusi přednášejících.

V úvodních přednáškách vystoupili zástupci resortu MMR (arch. Wirth) a MŽP (ing. Voženílková), kteří nastínili představy svých resortů o vztahu ÚSES a zelené infrastruktury. Koncept ekosystémových služeb představila Dr. Horváthová, po které prezentoval praktický příklad regenerace zelené páteře ve Zlíně ing. Gírgel. Dopolední blok uzavřela aktualita Mgr. Kosejka a Dr. Kováře o Standardu AOPK k Vytváření ÚSES pro plány a projekty. Odpolední blok zahájili pracovníci brněnského střediska VÚKOZ,

Dr. Skočanová a Mgr. Slach přednáškou na téma ÚSES a zelená infrastruktura z pohledu výzkumu středoevropských krajin. Ing. Lacina se zabýval tématem interakčních prvků ÚSES jako součásti zelené infrastruktury, zatímco ing. Špoula představil svůj pohled na ÚSES a zelenou infrastrukturu v urbanizovaném prostředí. Blok přednášek ukončil ing. Dujka s příspěvkem o využití typů aktuální vegetace jako východiska k hodnocení změn ekologické stability v území. Moderování panelové diskuse se velice dobře zhostil Mgr. Fejfar.

Druhý den semináře byl věnován exkurzi. Tentokrát byly k vidění realizace skládebných částí ÚSES v k. ú. Hustopeče a Šakvice. Kromě výkladu autorizovaných projektantů přispěli se svými postřehy i pan Berka z Městského úřadu Hustopeče a paní starostka Dirgasová ze Šakvic. Především paní starostka pak odpovídala na spoustu zvědavých otázek, často nejen k vlastním realizacím biocenter a biokoridorů, ale i k fungování krajiny na okraji Novomlýnských nádrží jako celku.

Jednotlivé prezentace ze semináře je možné si [prohlédnout na stránkách](#).

Další, již 19. ročník semináře ÚSES – zelená páteř krajiny se uskuteční ve dnech 9.–10. září 2020.

Darek Lacina

Konference na téma klimatické změny

V polovině října 2019 proběhla v Třeboni další z každoročních konferencí, které pořádá ENKI, o.p.s. spolu s městem Třeboň. Letošním tématem byla Klimatická změna – výzva pro města a venkov.

V úvodní přednášce představil J. Pokorný své dlouhodobé výzkumy na téma energetických toků v krajině a uvedl tak celé téma. Dalším zástupcem akademické sféry byl P. Sklenička, který představil výzkum a pokusy České zemědělské univerzity v modelovém území školního statku Amálie na Křivoklátsku. Sledováno a modelováno je především hospodaření s vodou a její cirkulace v krajině.

Významná část konference byla věnována představitelům firem, soukromých i státních. J. Duras a J. Potužák z Povodí

Vltavy představili velmi zajímavé dlouhodobé sledování kvality vod Staňkovského rybníka na hranicích České republiky a Rakouska a vliv lidských aktivit v oblasti na vodu v rybníku a jeho přítocích i odtoku.

Příspěvky zástupců soukromých firem (L. Musil, LIKO-S, ozelenění výrobních hal; K. Horák, rodinná farma a hospodaření na ní; P. Dušta, Skanska, obytné domy recyklující vodu; A. Vejmelka, SEDUM, výsadby rozchodníkových pásů) byly zajímavé, ale bohužel se soustředily především na výhody zvolených řešení. Nebyly diskutovány širší souvislosti či obtíže. Nicméně konference splnila svůj účel v propojování světa akademického a podnikatelského, což je málo časté, ale o to přínosnější pro obě strany.

Markéta Šantrůčková

4/2020

16.–17. 4. **Výroční konference IALE: Krajina severních Čech: přítomnost a budoucnost.** Ústí nad Labem.

5/2020

3.–8. 5. **The General Assembly 2020 of the European Geosciences Union (EGU).** Rakousko, Vídeň.

10.–14. 5. **IALE-North America 2020 Annual Meeting: Becoming IALE – North America: Landscape Ecology Without Borders.** Kanada, Toronto.

11.–13. 5. **Rekreace a ochrana přírody – s rozumem ruku v ruce?** LDF MENDELU, Zámek Křtiny.

18.–20. 5. **5th European Agroforestry Conference - EURAF 2020.** Itálie, Nuoro, Sardinie.

22.–24.5. **Krajinářská dílna IALE-CZ Jedlá krajina.** Baliny u Velkého Meziříčí.

25.–29. 5. **HEF2020, Historical Ecology for the Future.** Méty, Francie.

6/2020

22.–26. 6. **Forum Carpaticum 2020.** Brno.

8/2020

13.–15. 8. **IFLA 2020: World Landscape Architects Summit.** George Town, Penang, Malajsie.

23.–28. 8. 2020 **Rural on the Move: Transitions, Transformations, Mobilities and Resistance.** Chorvatsko, Záhřeb.

31. 8. – 4. 9. **7th Moravian Conference on Rural Research EURORURAL '20: SMART COUNTRYSIDE FOR 21ST CENTURY.** Brno.

9/2020

14.–18. 9. **1st IALE-Russia Conference "Landscape Science and Landscape Ecology: Considering Responses to Global Challenges.** Rusko, Moskva.

10/2020

8.–11. 10. **7th biannual meeting of IALE Argentina Chapter (VII Jornadas y VI Congreso Argentino de Ecología de Paisajes).** Argentina, Cipolletti, Rio Negro.

7/2021

5.–9. 7. **IALE 2021 European Landscape Ecology Congress: Making the future, learning from the past.** Varšava, Polsko.